

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udskrivning af en Krigskonjunkturskat m. v. for Skatteaaret 1946—47.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6353; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 4759).

Sagen sattes til Forhandling.

Johs. Hansen: Der blev i Sommeren 1943 gennemført en hel Række Lovforslag med det Formaal at regulere Pengerigeligheden, søge at begrænse den og bekæmpe dens uheldige Virkninger. Det havde været ønskeligt i den Situation, vi staar i i Dag, om vi paa samme Maade havde set et samlet Lovkompleks nu. Vi har imidlertid i Stedet for først forleden Dag faaet et Lovforslag om Forbrugsafgifter, og vi faar nu i Dag til Behandling et Lovforslag om Udskrivning af en Krigskonjunkturskat for Aaret 1946—47. Det havde været ønskeligt sammen med disse Lovforslag at se, hvilke andre Foranstaltninger Regeringen agter at træffe i den Situation, vi staar i, bl. a. at se lidt til den Eengangsskat, som bliver drøftet meget, men om hvilken vi endnu i dette Øjeblik intet ved. Det havde været ønskeligt, eftersom det var lettere at bedømme de enkelte Love, naar man havde faaet dem forelagt samlet i Stedet for enkeltvis, saaledes som Tilfældet altsaa har været med de to, der her er Tale om; de mangler som Baggrund den Lov, der alligevel har langt større Betydning, end nogen af disse to Love vil faa.

Det foreliggende Lovforslag svarer ganske til den Lov, der blev gennemført i 1943, og som blev fornyet senere ved Lovanordninger og derefter, da Rigsdagen atter var i Stand til at arbejde, ved Lov, for saa vidt angaar Krigskonjunkturskatten, men Forslaget svarer ikke paa det andet Omraade, hvad angaar bunden Opsparing, til den opindelige Lov, idet denne havde Bestemmelser om en saadan Opsparing, hvilke Bestemmelser nu ganske er udeladt.

Den højtærede Minister udtalte, da han forelagde Lovforslaget, at efter hans Skøn var det ikke nødvendigt at fastholde den bundne Opsparing, da der nu fandt Pengebindinger Sted paa anden Maade. Det kan heller ikke bestrides, at saadan er det; der bliver paa forskellig Vis bundet Penge og vil blive bundet Penge i den Tid, der kommer. Men selv om det er Tilfældet, er det dog efter min Mening ikke sikkert, at man uden videre kan sige, at den bundne Opsparing er

upaakrævet. Den har i hvert Fald Bud til Skatteydere med ret store Indtægter, Skatteydere, der ikke alle uden videre behøver at blive ramt af de andre Foranstaltninger, der er truffet eller maa ventes at blive truffet, og det vil altsaa sige, at nogle af de Skatteydere, der har maattet deltage i den bundne Opsparing, antagelig vil gaa fri ved Lovgivningen paa andre Felter. Om det saa i den haardt anspændte Situation, vi har og fremdeles vil have, kan siges at være det helt rigtige at opgive den bundne Opsparing, er dog vist noget af et Spørgsmaal.

I Lovforslaget er der altsaa kun Tale om Krigskonjunkturskatten, og Lovforslaget fastholder de Satser, hele den Skala, hele det Beskatningsgrundlag, der blev vedtaget i 1943. Jeg kunde ønske, at man i det Udvalg, jeg agter at foreslaa nedsat, vil beskæftige sig med, om disse Satser, hele dette Skattegrundlag, i enhver Henseende er det rigtige, det, som vi bør have ogsaa nu i det kommende Aar. For ikke mange Dage siden gik vi til Forhøjelse af Forbrugsskatterne; det tyder paa, at Situationen er mere anspændt nu end i 1943, og saa kunde der være Tale om at drøfte, om de nugældende Satser under disse Forhold ogsaa fremdeles vil være de rigtige.

Jeg har i øvrigt kun en enkelt Bemærkning, den vedrører § 5, hvorefter de Skatteydere, der rammes af Loven, kan indgive Begæring til Skattedepartementet om Omregning. Det er sagt mig af en Skatteraadsformand, at der i Paragraffen, hvad der ogsaa fremgaar af en Gennemlæsning af den, ikke er sat nogen Frist for Indgivelse af en saadan Begæring, hvad han fandt uheldigt for Skatteraadene, idet de kunde faa Sager til Behandling, som kunde være af ret gammel Dato, fordi der ikke var nogen Frist for Indgivelse af Begæring om Omregning. Maaske var det, da Loven blev gennemført i sin Tid, begrundet i, at Omraadet var saa nyt og uprøvet, at man vilde give Skatteyderne en meget rummelig Tid til Indsendelse af Begæringen. Det er da et Spørgsmaal, om der nu, da vi har haft Lovgivningen i tre Aar, stadig væk bør mangle en Tidsfrist for Begæringens Indsendelse. Jeg vilde af Hensyn til Skatteraadene og overhovedet finde det rimeligt, at der blev fastsat en Frist.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til videre Fremme, idet jeg, som sagt, vil foreslaa Lovforslaget henvist til Behandling i et Udvalg.

Edvard Sørensen: Det foreliggende Lovforslag hører til Krigstidens Efterladen-